

FÜGGELÉK

Önvallomásai is szerves részei Szenteleky Kornél művészetének, noha értékük nem egyenletes, és az alkalmiság kényszerének bélyege van rajtuk.

Szenteleky Kornél

Született 1893-ban Pécsen. Középiskoláit Szomborban végezte, azután Pestre kerül, ahol 1916-ban orvosi diplomát nyer. Ugyanakkor belső munkatársa lesz a Kiss József szerkesztette *A Hének*, ahol első regénye is megjelent. Több írása elszórtan jelent meg a pesti napilapokban (*Pesti Napló*, *Magyarország*, *Virradat* stb.). 1920 óta Jugoszláviában él, orvosi gyakorlatot folytat, és 1922 óta munkatársa a *Bácsmegyei Napló*nak, ahol novellái, lírai és kritikai írásai, valamint szerb, francia és olasz fordításai jelennek meg. A *Vajdasági Írás* szerkesztője.

Önálló kötetei: *Kesergő szerelem* (regény), *Színek és szenvedések* (tanulmány), *Úgy fáj az élet . . .* (lírai írások). Debreczeni Józseffel: *Bazsalikom* (modern szerb költők antológiája). Előkészületben egy verseskötnyv: *Szeretnék szántani* és egy drámai frás: *A fény felgyúl és ellobog* címmel.

Vagyunk. A vajdasági magyar irodalom almanachja. A *Bácsmegyei Napló* karácsonyi melléklete, Szubotica, 1928; Majtényi Mihály: *A magunk nyomában*. Novi Sad, 1961 című kötete függelékében.

Szenteleky Kornél

Az elmúlt évben a *Vajdasági Írást* szerkesztettem hites vággyal, szívsós szeretettel, az ellankadás és kötelességérzet közötti örök viaskodással. Ott jelent meg drámai játékom *A fény felgyúl és ellobog*, valamint regényem, az *Isola Bella*. Mindkettő könyv alakban is útnak indult, sőt regényemnek német fordítása is készülöben van. Sok

tervem van, de szomorú Lázárja vagyok az Időnek, s ezért alig tudom valóra váltani álmaimat. Szeretném például verseimet kötetbe gyűjtve látni, szeretnék néhány már régóta bennem forrongó tanulmányt formába önteni, és szeretném megírni a holnap emberének utópisztikus, de bizakodós regényét. Azonkívül szeretném a régi szeretettel, de kevesebb gonddal szerkeszteni az *Írást*, újabb és újabb barázdát elszántani a vajdasági közöny végtelennek és vigasztalanoknak látszó ugarából.

(Almanach 1929. A *Bácsmezei Napló* karácsonyi melléklete)

Mit mentene meg az irodalomból Debreczeni József, Szenteleky Kornél, Galambos Margit, Berényi János. A Napló „Noé bárkája” pályázatára beérkezett válaszok.

Szenteleky Kornél

Kétféleképpen állítanám össze ezt a kegyetlenül kurta könyvjegyzéket. Egyiket abból a szempontból, hogy mit mentenék meg az új világ, a vízözön utáni kor számára. Ebben a jegyzékben illusztrált enciklopedikus művek lennének: történelmek, lexikonok, összefoglaló tudományos munkák. Másit válogatnék össze, ha azt lenne jogom megmenteni, amit a magam számára fontosnak, megőrzendőnek tartok, azért ez a második jegyzék teljesen egyéni, mondhatnám, érzelmi, amelyet éppen ez okból indokolni, magyarázni nem lehet. Azokat a könyveket vinném magammal, amelyek az utóbbi években elválaszthatatlan társaim voltak kereséseimben, vándorlásaimban könyvek, emberek és gondolatok között. Természetes, hogy ezeknek jegyzéke is ingatag, változó. Jelenleg a következőképpen fest:

Biblia

Dante: Divina Commedia

Goethe: Faust

Leopardi: Canti

Schopenhauer: Lebensweisheit

Puskin: Onyegin

Baudelaire: *Petits Poèmes en prose*
Nietzsche: *Also sprach Zarathustra*
Ady Endre versei
Romain Rolland: *Beethoven – Les grandes époques créatrices.*

(*Bácsmegyei Napló*, 1930. máj. 25.)